

MANĚTÍNSKOPLASKÝ

FIAT

malý farní zpravodaj
Červen 2017

www.farnostplasy.cz, www.farnostmanetin.cz,
www.oblati.cz

OMI
Misionáři
Obláti

Milí přátelé,
představujeme vám náš nový farní věstník. Má sloužit komunikaci mezi námi, abychom o sobě věděli, o tom, co se děje ve farnosti anebo i v oblátské rodině. A protože o. Martin tu právě není, zbyl úvodník na mne. Docela se to hodí, protože velkou událostí tohoto měsíce bude kněžské svěcení mladých oblátů Petra a Karla. A to ve mně rezonuje, protože týden předtím budu já slavit 25. výročí svého kněžského svěcení. 30. května 1992 mě vysvětil v Kroměříži na kněze tehdejší administrátor arcidiecéze Jan Graubner. V Kroměříži začal o. Zdeněk Čížkovský OMI, misionář v Jižní Africe a zakladatel novodobé oblátské mise v ČR (1991), farní věstník s názvem FIAT, protože chtěl to svoje dílo svěřit Panně Marii, naší patronce, která řekla své Ano, „Staň se vůle Tvá“ (latinsky „Fiat..“). Z Kroměříže putoval tento název farního časopisu do Klokot, kde o. Zdeněk působil od prosince roku 1994. A nyní jsme pokračovali v této oblátské tradici a převzali od nich stejný název.

Když jsem tehdy v Kroměříži řekl své „FIAT“, nemohl jsem tušit, co mne všechno čeká. Věděl jsem ale, že Pán mě chce používat k tomu, abych nějakým způsobem „hlásal radostnou zvěst chudým a opuštěným“ (Lk 4, 18) – toto je heslo naší kongregace a napsal jsem to také na svůj primiční obrázek. Vedlo mě to ve stálém hledání až do Pákistánu a na Blízký Východ a zase zpět sem, kde se snažím naslouchat, co Pán po mně chce. Na pozvání na svěcení a primici jsem napsal také citát jednoho oblátského misionáře v Africe, bl. Josefa Gerarda OMI: „Svět patří tomu, který lidi nejvíc miluje“. Milovat se však člověk učí celý život. Přesto není lepší cesta. Co by kněz dnes měl dělat, to se nedá říci obecně, neboť každý člověk má jiné dary, ale když je sám sebou, když je sám nadšený Kristem a hlásá radostnou zvěst radostně, jistě dovede aspoň několik lidí blíž k Bohu.. Na další cestu spolu s vámi za Kristem se těší obláti mladí i starší...

Váš o. Günther Ecklbauer OMI

Papež František: Být poslušný a rozdávat lidem radost, takové je poslání křesťana

Ježíšova láska je bezmezná, nikoli jako mondénní lásky hledající moc a marnivost. „Posláním křesťana – zdůraznil dále – je „rozdávat lidem radost a jádrem jeho života je láska k Bohu.“

»Jako Otec miloval mne, tak jsem já miloval vás« (Jan 15,9) – z těchto Ježíšových slov papež vyšel. Ježíš nás žádá, abychom zůstávali v Otcově lásce zachováváním přikázání. „Desatero je základ, je však třeba zachovávat všechna přikázání, která Ježíš učil, přikázání každodenního života, pokračoval papež. Jejich výčet, třebaže velice dlouhý, má jediné jádro, totiž Otcovu lásku k Ježíši a Jeho lásku k nám.“

„Existují i jiné lásky. Také svět nám nabízí svoje lásky: lásku k penězům, lásku k marnosti, domýšlivost, lásku k pýše, lásku k moci, páchání mnoha nespravedlností za účelem dosažení větší moci... To jsou jiné lásky, které nejsou Ježíšovy ani Otcovy. On nás žádá, abychom zůstávali v Jeho lásce, která je Otcovou láskou. Přemýšlejme o těchto jiných láskách, které nás vzdalují od Ježíšovy lásky. Existují také jiná měřítká lásky, polovičatá láska, která nemiluje. Něco jiného je mít rád a něco jiného je milovat.“ „Milovat je více než mít rád – pokračoval papež. Co je tedy mírou lásky?“ – tázal se a dodal: „Mírou lásky je milovat bezmezně.“

„Zachováváním přikázání, která nám dal Ježíš, zůstaneme v Ježíšově lásce, která je Otcovou láskou. Bezmezně. Jinak je láska vlažná či zjištná. »Proč nám to, Pane, připomínáš?« - mohli bychom se zeptat: »aby moje radost byla ve vás a aby se vaše radost naplnila« (Jan 15.11). Jestliže Otcova láska plyne k Ježíši, pak nás Ježíš učí cestě lásky: mít otevřené srdce, milovat bezmezně a nechat stranou jiné lásky.“

„Velká láska k Němu – řekl dále - je zůstávání v této lásce, je radost. Láska a radost je dar, o který je třeba prosit.“

„Nedávno byl jeden kněz jmenován biskupem. Šel za svým tatínkem, starým tatínkem, aby mu to oznámil. Tento starý muž je už v důchodu, skromný muž, který celý život pracoval, nestudoval na univerzitě, ale měl životní moudrost. Poradil synovi pouze dvě věci: »Bud' poslušný a rozdávej lidem radost«. Tento muž to chápal. »Bud' poslušný Otcově lásce, neměj jiné lásky, bud' poslušný tomuto daru a potom rozdávej lidem radost. «My, křesťané - laici, kněží, zasvěcené osoby, biskupové - máme lidem rozdávat radost. Proč? Kvůli lásce samé, nezištně a pouze láskou. Naším křesťanským posláním je rozdávat lidem radost.“ „Kéž Pán opatruje, co nám daroval, jak jsme prosili ve vstupní modlitbě, ať opatruje dar zůstávání v Ježíšově lásce, abychom mohli rozdávat lidem radost.“

(www.radiovaticana.cz)

KVĚTEN VE FARNOSTECH

PLASY A MANĚTÍN

Květinový jarmark, Plasy

V neděli 14. května po mši v Plasích proběhl Květinový jarmark, jehož výtěžek byl věnován misionářce **Ludmile Šindelkové**, která spolu s dalšími dvěma sestrami – Fionou z Anglie a domorodou Ester vede v Tanzanii **sirotčinec Karibu Nyumbani** (v češtině *Vítej doma*). Tyhle tři báječné holky (i když je jim kolem padesáti, pořád mají mladou duši) jsou ztělesněním toho, že pokud se Bohu odevzdáme s plnou důvěrou, budou se kolem nás dít zázraky. A kolem nich se opravdu dějí. Z darů se jim podařilo vystavět domov s kapacitou pro čtyřicet sirotek a plánují ho rozšířit o školu.

Velmi děkují za Vaše příspěvky, podařilo se vybrat neuvěřitelných 8000 korun. Děkujeme, že pomáháte☺.

Otec Holota v Nebřezinech

V pondělí 15. května otec Holota posvětil zrenovovanou sochu svatého Jana Nepomuckého. Úvodní slovo patřilo organizátorovi celé akce – panu inženýru Zídkovi, o hudební doprovod se postarali skupina SAGITTA a ZUŠ.

Je opravdovým požehnáním, že i v tak vysokém věku je otec Holota stále svěží a mohl přijet do svých rodných Nebřezin. Jak sám řekl, i když většinu života strávil jinde,

denně na svou rodnou obec a všechny, kteří v ní žijí, v modlitbě vzpomíná.

Ve své promluvě otec Holota zdůraznil, že důvody, kvůli kterým musel svatý Jan obětovat svůj život, nejsou ničím novým, stále se opakují a vzpomněl na dobu nedávno minulou. Janovým odkazem je odvaha lásky držet se toho, co je víc než viditelné. Měli bychom prosit svatého Jana o sílu ukazovat vzájemnou snášenlivost, o jeho odvážnou lásku a **MLČENÍM LÁSKY** zakrýt chybu toho druhého.

Oblátská pouť na Klokotech

Stalo se již tradicí slavit den, kdy se zakladatel řádu misionářů oblátů, svatý Evžen de Mazenod, narodil pro věčnost, oblátskou poutí na Klokotech – poutním místě u Tábora. Ta letošní, v sobotu 20. května, měla téma *Křesťan jako Boží kůl v plotě*. Z našich farností se do Klokot vypravilo osm poutníků.

Slavnostní mši celebroidal otec Tomáš Vyhnálek OMI, u oltáře se sešli všichni obláti z obou českých komunit – plaské i klokotské.

Po obědě následovaly tři workshopy se třemi „kůly v plotě“, otcem Tomášem Vyhnálkem, který mluvil o tom, jaké je to být křesťanem „na samotě“, otcem Güntherem – misionářem z Pákistánu a sestrou Ludmilou Šindelkovou z Tanzanie.

ZPRÁVY Z OMI světa

Kněžské svěcení v Hünfeldu

10. června 2017 přijmou z rukou emeritního biskupa otce Františka Radkovského kněžské svěcení naši mladí obláti **Petr Dombek a Karel Mec**. Primiční mše svatá bude sloužena v Plasích o týden později, 18. června.

Položili jsme našemu spolubratru Petrovi dvě otázky:

Kdy a proč ses rozhodl pro kněžství?

Knězem jsem nikdy být nechtěl. Zato jsem ale měl na střední škole velmi dobrého kamaráda, který měl v kněžském povolání jasno už od malička, jak mi sám říkal... vtipné je, že se nedávno oženil...

Boží cesty jsou nevyzpytatelné, lidské cesty ještě nevyzpytatelnější. Ještě ve druháku na střední jsem se ani nepovažoval za věřícího, i když jsem byl ve víře vychován. Byla to pro mě jen součást kultury, jak to u nás na Hlučínsku bývá. To se změnilo během přípravy na biřmování, na které jsem se kvůli kulturně-náboženské povinnosti samozřejmě přihlásil. V tu dobu mi leccos začalo vrtat hlavou a poprvé jsem si začal klást opravdu důležité životní otázky. Takhle nahlodaný jsem přistoupil k biřmování. Pamatuji si, jak jsem se tehdy při té mši poprvé opravdu

modlil "Bože, jestli existuješ, dej se mi prosím poznat." Takové modlitby jsou nebezpečné a tak netrvalo dlouho a dva týdny po tomhle okamžiku jsem šel ke zpovědi poprvé z přesvědčení, že se jdu setkat s Bohem. Neměl jsem žádné zjevení, ale poprvé jsem prožil velmi intenzivně, co to znamená být odpuštěn, být přijat Bohem. To byla startovní linie k oblátství a ke kněžství. Vzpomněl jsem si na článek o Eskymácích, který jsem kdysi dávno četl a nějak jsem z něj pochopil, že musím dát radikální odpověď na tu Boží přítomnost v mém životě, kterou jsem tehdy silně zakusil. Po pár měsících už jsem jen sdělil doma při škrábání brambor, že asi chci být misionářem a bylo to :).

Jaké heslo najdeme na Tvém primičním obrázku?

Již dlouhou dobu mě provází **Mt 16,25: "Nebot' kdo by chtěl zachránit svůj život, ten o něj přijde; kdo však ztratí svůj život pro mne, nalezne jej."**

Od té doby, co jsem oblátem, zakouším "ztrátu života" v různých oblastech, ale zároveň jeho naplnění v oblastech jiných. Není to život, který bych si vybral, kdybych se měl rozhodnout pro seberealizaci. Je to život, který jsem našel, protože jsem se rozhodl rozhodovat Bohem. A teď už musím říct, že bych neměnil. *** (připravila lb)

Příspěvky sestavila a na další od Vás se těší Lucka Bartůšková:

bartuskova@gsplasy.cz, 775026863

ŘKF Plasy a Manětín ve správě misionářů OMI